

Odpoověď rektora ČVUT na usnesení AS ČVUT z 26. 10. 2016

Vážení členové Akademického senátu ČVUT,

reaguji na usnesení AS ČVUT z 26. 10. 2016 a také na jim předcházející usnesení akademických senátů FEL ČVUT ze 14. 10., FJFI ČVUT ze 17. 10., FIT ČVUT z 19. 10. a výzvu děkanů osmi fakult ČVUT rektorovi ČVUT z 19. 10. 2016.

Jsem ve zmíněných usneseních a výzvě vystaven obviněním, která se opírají o zveřejněné články v Lidových novinách a časopise Reportér a také o neautorizované a nezákonně zveřejněné zvukové záznamy. Odpovídám jako samosprávný orgán vám členům samosprávného orgánu AS ČVUT, protože AS ČVUT mě do funkce rektora zvolil a navrhl prezidentu republiky ke jmenování.

Touto odpovědí poskytuji členům AS ČVUT i akademické obci ČVUT stručné stanovisko formou číslovaných odrážek.

1. *Rektorova zdrženlivost*

Jsem zlovolně napadán v médiích s odvoláním na nezákonně zveřejněné zvukové nahrávky. Mohl bych napadnout zveřejnění a protizákonné šíření nahrávek a v médiích vést kampaň proti tomu. Zatím volím zdrženlivost, trpělivé vysvětlování. Nechci přispět k poškozování jména ČVUT u veřejnosti, což činí ti, kdo na mě útočí. Stále ctím zásadu, že problémy se mají pojmenovat a řešit se všemi, kterých se týkají a kterým jde o rozvoj ČVUT.

2. *Sjednocování ČVUT*

Důležitým úkolem rektora ČVUT a AS ČVUT je sjednocovat univerzitu, dbát o její dlouhodobý rozvoj a dobré jméno. Ani zákon o vysokých školách ani tradice ČVUT, vycházející z holdingu fakult ČVUT v roce 1920, tomuto úkolu příliš nepomáhají. Rektor ČVUT je přesto statutárním zástupcem univerzity s veškerou související zodpovědností. Vy i já víme, že rektorova zodpovědnost je zde větší než jeho řídicí pravomoci. Přirozeným a z dikce vysokoškolského zákona vlastně jediným partnerem ve sjednocování univerzity je právě AS ČVUT, tedy vy, senátoři. Chtěl bych vás požádat, abyste tuto svoji jedinečnou roli více naplňovali.

3. *Řídicí kroky rektora a transparentnost*

Řídicí pracovníci se rozhodují za značné míry nejistoty, v době svých rozhodnutí předvídají při respektování své zodpovědnosti. Já všechna svá rozhodnutí transparentně a pravidelně projednávám s vedením ČVUT (prorektor, kvestor, kancléř a předseda AS ČVUT), kolegiem rektora (vedení ČVUT + děkani fakult) a grémiem rektora (kolegium + ředitelé součástí). Rázně odmítám obavu vyjádřenou ve stanovisku děkanů z 19. 10. týkající se transparentnosti. Je přirozené, že rozhodnutí rektora v zájmu univerzity se ne vždy shodují se zájmy fakulty nebo několika fakult. Prosím, abyste se pokusili oddělit podstatu jednotlivých rozhodnutí a transparentnost.

Slyším volání po zlepšení řízení. Nadále míním postupovat podle Statutu ČVUT a řídit universitu prostřednictvím vedení ČVUT, kolegia rektora a grémia rektora. Zlepšení řízení ČVUT ovšem předpokládá spolupráci zejména děkanů a ředitelů součástí s vedením ČVUT. A tato spolupráce je podle mého názoru již delší dobu velmi problematická, zejména u některých děkanů fakult, kteří velmi důrazně vystupují proti existenci CIIRC.

4. *Poradce Ing. Miroslav Elfmark*

K působení svého poradce Ing. M. Elfmarka na ČVUT do konce února 2016 a okamžitým ukončení spolupráce s ním po jeho pravomocném odsouzení jsem se již vyjádřil 20. 10. Jeho rady byly pro má rozhodnutí i ČVUT přínosné, a to především v otázce neuznatelných nákladů UCEEB, což vedlo k úspoře několika desítek miliónů Kč. Znovu jen stručně konstatuji, že Ing. M. Elfmark neměl žádnou řídicí pravomoc ani odpovídající vliv na moje rozhodnutí. Již několikrát jsem uznal, že spolupráce s ním byla mojí chybou. ČVUT však žádná hospodářská škoda působením Ing. M. Elfmarka nevznikla.

5. *Odvolání kvestora Ing. Tomáše Pelikána*

Ing. T. Pelikán se stal kvestorem 1. 1. 2016 po předchozím čtyřletém působení na místě tajemníka UCEEB ČVUT. Ing. Markéta Kabourková se stala ředitelkou SÚZ také od 1. 1. 2016. Ve výběrové komisi byl i Ing. Pelikán, který porušil Řád výběrového řízení a neoznámil, že se s Ing. M. Kabourkovou zná, porušil také mlčenlivost člena této komise. První tři měsíce jsem byl s prací kvestora Ing. Pelikána spokojen. Od dubna 2016 kvestor Ing. Pelikán přestal plnit úkoly podle mého očekávání. Na jednání vedení ČVUT 11. 7. 2016 se situace vyhrotila natolik, že jsem se rozhodl odvolat kvestora Ing. Pelikána z funkce kvestora pro ztrátu důvěry. Slovně odvolaný Ing. Pelikán z jednání odešel, nepředal agendu a okamžitě nastoupil pracovní neschopnost. Nepřebíral doručované písemnosti poštou, protokol odvolání se podařil zákonně předat až 19. 7. 2016. O týden později jsme získali přístup do pracovny kvestora a zjistili zde mnohé závažné pracovní prohřešky odvolaného kvestora. Nepochybuji, že jsem kvestora Ing. Pelikána odvolal oprávněně. Na zasedání AS ČVUT 26. 10. 2016 Ing. Pelikán sdělil, že podal ve věci odvolání žalobu. Budu se u soudu bránit a jsem přesvědčen, že odvolání soud posoudí jako právoplatné.

6. *Odvolání ředitelky SÚZ Ing. Markéty Kabourkové*

I zde jsem byl po prvních třech měsících s prací ředitelky SÚZ spokojen. Po ukončení zkušební doby a uzavření pracovní smlouvy na dva roky, začaly komplikace v komunikaci. Ing. Kabourková omezovala naši komunikaci, neplnila moje příkazy, ukončila pracovní poměr více než 30 pracovníkům SÚZ, odmítla mě o svých personálních krocích předem informovat, obstruovala internímu auditu a vznikly další rozpory. Také ona nastoupila do pracovní neschopnosti, ale v jejím průběhu vypsala veřejnou zakázku na úklidové služby za 51,4 mil. Kč, k čemuž neměla pravomoc. V srpnu 2016 mi bylo zřejmé, že Ing. Kabourková řízení SÚZ nezvládla, rozhodl jsem se ji odvolat z funkce. To se po obstrukcích ze strany Ing. Kabourkové podařilo až 13. 9. 2016. Také Ing. Kabourková sdělila na zasedání AS ČVUT 26. 10. 2016, že ve věci výpovědi a okamžitého zrušení pracovního poměru pro hrubé porušení pracovní kázně podala žalobu. Také této žalobě se u soudu budu bránit a jsem přesvědčen, že uspěji.

7. *Souvislost mezi aktivitou odvolaných kvestora Ing. T. Pelikána a ředitelky SÚZ Ing. M. Kabourkové*

Koncem jara 2016 se mi začaly spojovat souvislosti o možné spolupráci kvestora Ing. T. Pelikána, ředitelky SÚZ Ing. M. Kabourkové a JUDr. Ladislava Hradila. Uviděl jsem možnou interpretaci, že jejich spolupráce může vést k ovlivňování veřejných zakázek. Několik dílčích indicií k tomu se nabízelo. JUDr. Hradil býval generálním konzulem ČR v ukrajinském Lvově a je médií spojován nejen s případem kupčení s vízy. Ukázalo se, že se JUDr. Hradil a Ing. M. Kabourková znali již v době jejího působení ve Výzkumném ústavu veterinárního lékařství v Brně, které skončilo policejním vyšetřováním a jejím odchodem, při kterém bylo profesionálním mazacím programem smazáno účetnictví a data z jejich počítačů. V této

situaci, když jsem předvídal možné nebezpečí v oblasti veřejných zakázek i jinde, jsem ztratil důvěru v kvestora Ing. Pelikána a odvolal ho z funkce. Doufal jsem, že spolupráce s Ing. Kabourkovou může pokračovat i po odvolání kvestora Ing. Pelikána. Bohužel se ukázalo, že to nebylo možné. A ne mojí vinou. Jako statutární zástupce nemohu tolerovat skutečnost, že byla vypsána veřejná zakázka na úklidové služby za 51,4 mil. Kč bez mého souhlasu a v době, kdy byla Ing. Kabourková v pracovní neschopnosti. Současně nemohu tolerovat, že o veřejných zakázkách SÚZ spolurozhoduje JUDr. Hradil, který nemá k těmto zakázkám a SÚZ žádný vztah. Ing. Kabourková potvrdila, že veřejné zakázky SÚZ metodicky vedl. JUDr. Hradil pracoval v zasedací místnosti SÚZ na zadávacích dokumentacích a měl k dispozici veškeré potřebné podklady od paní ředitelky. Současně bylo prokázáno, že JUDr. Hradil několikrát telefonicky a jednou SMS zprávou urgoval ve VIC ČVUT vystavení zmíněné zakázky na úklidové služby na profil zadavatele.

8. *Provedená analýza konfliktu zájmů pracovníků ČVUT a společností, které s ČVUT obchodují.*
V polovině roku 2014, několik měsíců po mém nástupu do funkce rektora, jsem se sešel za účasti kvestora Mgr. Gazdy, s představiteli společnosti Ernst and Young, která nabídla možnost provést prověrku střetu zájmů vedoucích pracovníků ČVUT. Diskutovali jsme okruh této prověrky a na doporučení společnosti Ernst and Young byl vytipován možný seznam pracovníků a firem, se kterými ČVUT nejčastěji obchoduje. Tato prověrka byla negativní, neprokázala žádné konfliktní vazby vybraných pracovníků ČVUT na firmy a společnosti, obchodující s ČVUT. Podle právního posudku, který mám k dispozici a rozeslal jsem ho senátu ČVUT, děkanům a ředitelům součástí ČVUT, není k takovému kroku potřebný předchozí souhlas prověřovaných osob. Nejedná se v žádném případě o personální audit, ale prověřují se pouze a výhradně veřejné informační zdroje. V termínu do 11. 11. 2016 seznámím všechny tyto osoby s výsledkem prověrky, abych ukončil neustálé útoky zejména děkana prof. P. Ripky, že sbírám kompromitující materiály na něj a jeho rodinné příslušníky.
9. *Komu pomáhá mediální kampaň poškozující jméno ČVUT?*
Nebyl jsem to já, rektor ČVUT, kdo nezákonně zveřejnil pořízené zvukové záznamy, poskytl je sdělovacím prostředkům, způsobil negativní mediální kampaň vůči ČVUT a v důsledku toho poškodil jméno ČVUT. Zkuste si položit otázku „Komu toto zveřejnění pomůže?“. ČVUT to jistě není. Viděno tímto prizmatem, se nabízí vysvětlení, že zájem na medializaci by mohli mít mnou odvolaný kvestor Ing. Pelikán a z pracovního poměru propuštěná ředitelka SÚZ Ing. Kabourková. Podle pokračující kampaně lze usoudit, že prospěch sledují i další osoby. Kladu si otázku, kdo a proč takto znejišťuje ČVUT a mne jako rektora. Doporučuji, abyste si ji položili také.
Máte možnost sledovat postoje svých kolegů. Je jasně vidět, že situaci uměle dramtizují ti, kterým nejde tolik o budoucnost ČVUT, ale chtějí uchopit moc. Mé vstřícné a mírné postoje vedou k jejich agresivitě.
10. *Prosba o součinnost a podporu k cíli, kterým je silné ČVUT*
Řídit velkou organizací je těžké, univerzitu zvláště. Bez součinnosti a směřování všech k jednomu cíli, silnému ČVUT, řídit téměř nejde. Zde by rektorovi měl podat pomocnou ruku AS ČVUT i senáty fakult. Byl to můj přístup, který jsem mnoho let uplatňoval jako funkcionář AS ČVUT a AS FSv ČVUT.
Dnešní skandalizace mé osoby určitě nepomáhá rozvoji ČVUT. Udělal jsem chybu angažováním Ing. M. Elfmarka, ale nevznikla žádná finanční škoda. Převáží moje chyba pozitivní výsledky, kterých jsme na ČVUT za část mého rektorského období dosáhli? Moje

řádné funkční období skončí koncem ledna 2018. Potřebuji vaši podporu, abychom společně dokončili započaté dílo. Opravdových problémů k řešení je dost.

11. Co dále?

Před ČVUT stojí přinejmenším následující úkoly a mou ambicí je v nich podstatně postoupit:

- a. Uklidnit situaci na ČVUT, zejména na FEL, FIT a FJFI, jejichž senáty měly k mé rektorské práci připomínky. Pozitivně tyto podněty uchopit a pracovat s nimi. Např. vítám podnět k vnějšímu finančnímu auditu ČVUT. Nebude levný, ale snad účelný. Projekt ČVUT- CIIRC již nyní hloubkově kontroluje Nejvyšší kontrolní úřad.
- b. Pokračovat v získávání „profesorských křesel“ – ČVUT již má podepsanou smlouvu se společností Siemens na 3 profesorská křesla, se společností O2 na jedno, se Zakládáním staveb také na jedno, jsou připraveny další společnosti, ale čekají, jak se situace na ČVUT vyvine. Nehodlají financovat instituci, kde se „odposlouchává“ a bez relevantních důvodů demonstruje za odvolání rektora.
- c. Pokročit v nedobře se vyvíjejících jednáních s VŠCHT.
- d. Pomoci projektu Fakulty strojní, podporujícím výzkum a vývoj turboturboletkových leteckých motorů, získat evropské prostředky ve prospěch spolupráce s GE Aviation.
- e. Pomoci ČVUT uspět ve velkých projektech, které bude financovat Evropská komise prostřednictvím Operačního programu VVV. Zde jde o podstatné prostředky, jejich přidělení může ohrozit potenciálně snížená důvěryhodnost ČVUT.
- f. Pomoci řešení hrozícího nedofinancování projektu UCEEB ČVUT ve výši desítek milionů Kč.
- g. Dokončit stavbu budovy ČVUT-CIIRC a začít ji využívat, kromě jiného v úspěšném pokračování v projektu CIIRC ČVUT.

Mým záměrem je situaci na ČVUT uklidnit a pokračovat v práci. Vyzývám všechny ty z Vás, kterým záleží na tom, aby ČVUT prosperovalo a rozvíjelo se

pojdme na tom společně pracovat, přestaňme se nesmyslně obviňovat a hledme dopředu.

Petr Konvalinka, rektor ČVUT

V Praze, 7. listopadu 2016